

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a Mgr. et Ing. et Bc. Radovana Havelce v právní věci stěžovatele **JUDr. M. K.**, za účasti **Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu**, se sídlem v Praze 1, Štěpánská 28, v řízení o kasační stížnosti proti sdělení Městského soudu v Praze ze dne 15. 12. 2006, č. j. 11 Ca 243/2006 - 34,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze v řízení o žalobě stěžovatele proti rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu ze dne 1. 6. 2006, č. j. FŘ-7939/11/06, které dosud není skončeno, sdělil přípisem ze dne 15. 12. 2006, č. j. 11 Ca 243/2006 - 34 s poukazem na ustanovení § 23 odst. 2 zákona č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, stěžovateli k jeho žádosti o nahlédnutí do neveřejné části správního spisu, že jí nelze vyhovět.

V kasační stížnosti proti tomuto sdělení městského soudu stěžovatel předně namítal, že napadené rozhodnutí nemá v podstatě ani charakter soudního rozhodnutí, když postrádá náležitosti – např. výrok, odůvodnění, poučení o odvolání. Poukázal na to, že součástí neveřejné části správního spisu jsou nepochybně utajované písemnosti, ale i materiály jako např. faktura č. 6/2000 a rozsudek Okresního soudu v Havlíčkově Brodě, které zvláštní ochraně nepodléhají. Aby byl schopen řádně zpracovat repliku k podanému vyjádření Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu, musí mu být umožněno seznámit se nejen s textem podání správního orgánu, ale též s přílohami, na které se odkazuje. Pokud tuto možnost pro utajení části spisu nedostal, nemůže dostát ani povinnosti uložené mu výzvou městského soudu ze dne 16. 11. 2006. Z těchto důvodů stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud rozhodl tak, že se mu umožňuje nahlédnout do neveřejné části správního spisu tak, aby se mohl vyjádřit k vyjádření žalovaného finančního úřadu.

Úprava práva nahlížet i do příloh soudního spisu souvisí s charakterem správního soudnictví, jehož těžiště spočívá především v přezkoumávání správních rozhodnutí, při kterém musí mít soud k dispozici správní spisy (§ 74 odst. 1 s. ř. s.). Tyto spisy pak tvoří přílohu soudního spisu. Účastníci řízení, jejich zástupci a osoby zúčastněné na řízení proto mají právo nahlížet do soudního spisu a jeho příloh, s výjimkou protokolu o hlasování, a pořizovat si z něj výpisy a opisy nebo žádat, aby jim byl takový výpis nebo opis vydán (§ 45 odst. 1 s. ř. s.). Při předložení spisu správní orgán vždy označí ty části spisu, které obsahují utajované informace chráněné zvláštním zákonem nebo jiné skutečnosti chráněné podle zvláštních zákonů. Předseda senátu tyto části spisu vyloučí z nahlížení. To platí přiměřeně

i o spisech soudu (§ 45 odst. 3 s. ř. s.). Z nahlížení nelze vyloučit části spisu uvedené v odstavci 3, jimiž byl nebo bude prováděn důkaz soudem a z nahlížení nelze dále vyloučit ani ty části spisu, do nichž měl účastník právo nahlížet v řízení před správním orgánem (§ 45 odst. 4 s. ř. s.). Do částí spisu uvedených v odstavci 3, které podle odstavce 4 z nahlížení nebyly vyloučeny, smí nahlížet pouze účastník a jeho zástupce, popřípadě též osoba, která se prokáže osvědčením pro příslušný stupeň utajení projednávaných skutečností chráněných zvláštním zákonem, prokáže-li na nahlížení právní zájem (§ 45 odst. 5 s. ř. s.).

Ve věci samé rozhoduje soud rozsudkem; usnesením jen tam, kde to zákon stanoví (§ 53 odst. 1 s. ř. s.). V jiných věcech soud rozhoduje usnesením tam, kde to zákon stanoví (§ 53 odst. 2 s. ř. s.). Proti rozhodnutí soudu jsou opravné prostředky přípustné, jen stanoví-li tak tento zákon (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

Kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Kasační stížnost je přípustná proti každému takovému rozhodnutí, není-li dále stanoveno jinak (§ 102 s. ř. s.).

Z výše uvedeného vyplývá, že ve věci samé rozhoduje soud rozsudkem, popř. usnesením, stanoví-li tak zákon. V jiných věcech než ve věci samé pak soud rozhoduje pouze usnesením, a to v případech, kde to zákon stanoví. Pro úkony soudu podle ustanovení § 45 s. ř. s. není stanoveno, že je soud činí formou usnesením. Podle stávající právní úpravy je tedy možné rozhodnout usnesením jen tam, kde to stanoví zákon. V jiných případech formy usnesení užit nelze. Uvedenému výkladu odpovídá i postup, který zvolil městský soud, když reagoval na žádost stěžovatele o nahlédnutí do neveřejné části správního spisu. Z použité formy je zřejmé, že ani po této stránce nejde o rozhodnutí (chybí např. odůvodnění, poučení o opravném prostředku), ale jen o sdělení. V tomto případě (nahlížení do spisu), kde nejde o meritorní vyřízení věci a ustanovení § 45 s. ř. s. není zahrnuto do výčtu věcí, v nichž je rozhodováno usnesením, nemá soud jinou možnost než věc vyřídit přípisem. Městský soud právě tímto způsobem postupoval. Jelikož s. ř. s. v kontextu uvedených ustanovení (nahlížení do spisu) neumožňuje, aby účastníci řízení nebo osoby zúčastněné na řízení podali proti sdělení krajského, resp. městského, soudu kasační stížnost (arg. kasační stížnost je přípustná jen proti rozhodnutí), nelze než dovést (za použití logického výkladu důkazem opaku ve vazbě na ustanovení § 53 odst. 3 s. ř. s.), že kasační stížnost proti napadenému sdělení městského soudu přípustná není.

Nejvyšší správní soud musí v této souvislosti poukázat i na usnesení ze dne 26. 6. 2003, č. j. 6 A 164/2002 - 8, které je uveřejněno pod č. 15/2003 Sbírky rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. V tomto usnesení je vysloven právní názor, že „Rozhodnutí správce daně o rozsahu, v němž bylo daňovému subjektu umožněno nahlédnout do spisů týkajících se jeho daňových povinností (§ 23 odst. 2 zákona ČNR č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků), je rozhodnutím, jímž se upravuje vedení řízení, a to i přesto, že je přezkoumatelné hierarchicky vyšším správcem daně v odvolacím řízení (§ 23 odst. 4 zákona ČNR č. 337/1992 Sb.). Na taková rozhodnutí se vztahuje kompetenční výluka stanovená v § 70 písm. c) s. ř. s. a žaloba ve správním soudnictví není podle § 68 písm. e) s. ř. s. přípustná. Vady způsobené nesprávnou aplikací § 23 zákona ČNR č. 337/1992 Sb. lze ve správním soudnictví napadnout jedině po vyčerpání řádných opravných prostředků v daňovém řízení žalobou směřující proti meritornímu rozhodnutí správce daně o daňové povinnosti poplatníka“.

Nejvyšší správní soud z tohoto judikátu pro danou věc dovozuje, že je-li rozhodnutí správce daně o rozsahu, v němž bylo daňovému subjektu umožněno nahlédnout do spisů týkajících se jeho daňových povinností (§ 23 odst. 2 zákona ČNR č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků), jen rozhodnutím, jímž se upravuje vedení řízení, bez možnosti meritorního přezkoumání, tím spíše není důvod přezkoumat v řízení o mimořádném opravném prostředku sdělení městského soudu o nevyhovění žádosti o nahlédnutí do neveřejné části správního spisu, které není ani rozhodnutím.

Nejvyšší správní soud z uvedených důvodů proto pro nepřijatelnost kasační stížnost stěžovatele odmítl (§ 46 odst. 1 písm. d) za použití § 120 s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud dodává, že stěžovatel není na svých právech zkrácen, neboť bude-li mít za to, že městský soud nesprávnou aplikací ustanovení § 45 s. ř. s. porušil jeho práva jako účastníka řízení, lze takovou vadu namítnout v rámci řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí městského soudu ve věci samé jako jinou vadu řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé (§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 za použití § 120 s. ř. s.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. července 2007

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu